

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 1.தற்ு தில்லி, அரியானா எல்லையில் இருக்கும் குர்கான நகரம். அங்கு யுரோ சர்வதேசப் பள்ளியில் அவினாஷ், வினய் இருவரும் எட்டாம் வகுப்பு படிக்கிறார்கள். அதே வகுப்பில் படிக்கும் அபிஷேக் தியாகியுடன் தகராறு வருகிறது. அவினாஷின் அப்பா ரியல் எஸ்டேட் தொழில் செய்பவர். வீட்டில் துப்பாக்கி வைத்திருக்கிறார். தொலகை காட்சிப் பெட்டி அருகில் தயார் நிலையிலிருந்து துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு, அவினாஷ், வினய் இருவரும் அபிஷேக்கைச் சூட்டுக் கொல்கிறார்கள்.

சம்பவம் 2. பெங்களூர் நகரம். ஆங்கில வழி வகுப்பில் படிக்கும் அந்த மாணவனது வீட்டு, பள்ளிக்கு அருகில்தான் இருக்கிறது. வீட்டு மொட்டை மாடியில் ஏரகன்னால் சூட்டுப் பழகுவது, இம்மாணவனது பொழுதுபோக்கு. அப்பா பொறியியலாளர். அம்மா மருத்துவர். இம்மாணவனை கன்னட வழி வகுப்பில் படிக்கும் இரு மாணவர்கள் கலே செய்தார்களாம். இதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத அந்த மாணவன், வீட்டின் மொட்டை மாடியிலிருந்து பள்ளி முடிந்து வரும் அந்த இரு மாணவர்களையும் துப்பாக்கியால் சூட்கிறான். இருவரும் சாகவில்லை என்றாலும், காயம்பட்டு மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள்.

சம்பவம் 3. உத்திரப் பிரதேச மாநிலம், காஜியாபாத் மாவட்டம் மென்னாரா கிராமத்தைச் சேர்ந்த அதர் சிங் +2 படிக்கும் மாணவன். உடன் படிக்கும் விபன் எனும் மாணவனை நாட்டுத் துப்பாக்கியால் சூட்டுக் கொல்கிறான். "தங்கையை கலே செய்யாதே எனப் பலமுறை எச்சரித்தும் கேட்காததால் விபனைச் சூட்டுக் கொன்றேன்" என அதர் சிங்

வாக் குமலம் அளித்துள்ளதாக போலீசார் தெரிவித்தனர்.

சம்பவம் 4. நாமக்கல் மாவட்டத்தில் இருக்கும் திருச்செங்கோடு நகரம். அங்கு வசதியான குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ரஞ்சித் +2 படிக்கிறான். கிரிக்கெட்டில் ஆர்வம் கொண்ட ரஞ்சித், புது மட்டை வாங்குவதற்கு பெற்றோர்களை நச்சரித்துப் பணம் வாங்குகிறான். லோகநாயகி என்ற வயதான பெண்மணி நடத்தும் விளையாட்டு பொருட்கள் விற்பனையைக் குக்கு செல்லும் ரஞ்சித், அங்கு பல மட்டைகளைப் பார்த்தும் திருப்தியடையவில்லை. தனது நேரத்தை வீணடிப்பதாக அவனிடம் லோகநாயகி நொந்து கொள்கிறார். இதை ஒரு பெரிய அவமானமாக எடுத்துக் கொண்ட ரஞ்சித், அந்தப் பெண்மணியைப் பழிவாங்க நினைக்கிறான். அவனது தாத்தா கந்தசாமி, தி.மு.க.வில் இரு முறை சட்டமன்றப் பதவிக்குப் போட்டியிட்டவர். வீட்டில் ஒரு வளிநாட்டு கதைத் துப்பாக்கியை வைத்திருக்கிறார். அதை எடுத்துக் கொண்ட ரஞ்சித், இருநாட்கள் கழித்து லோகநாயகி அம்மாளைச் சுட்டுப் படுகாயப்படுத்துகிறான். அந்தப் பெண்மணி ஆபத்தான நிலையில் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்படுகிறார்.

...

இந்நான்கு சம்பவங்களும், கடந்த சில மாதங்களில் நடந்து பத்திரிகைகளில் பதிவானவை. மாணவர் மத்தியில் நடக்கும் இது போன்ற துப்பாக்கிச்சூடு நிகழ்வுகளுக்கு புகழ்பெற்ற நாடா அமெரிக் காதான். கடந்த பிப்ரவரி மாதத்தில் இலியானாஸ் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த முன்னாள் மாணவன் ஒருவன் சுட்டு, 5 மாணவர்கள் இறந்திருக்கின்றனர். இந்த அமெரிக் ப பாணி வன்முறை இந்தியாவிலும் வந்து விட்டதா என்று சிலர் அதிர்ச்சியடையலாம். வாழ்க்கை, பண்பாடு, பொருளாதாரம், அரசியல் அத்தனையும் அமெரிக் கமயமாகி வரும் போது, வன்முறை மட்டும் விதிவிலக்கா என்ன? அமெரிக் கா அளவுக்கு இங்கே துப்பாக்கிகள் மலிவாகப் பரவவில்லையே தவிர, வன்முறை அதன் தன்மையளவில் மாணவர்களிடையே சமீப காலமாகப் பரவித் தான் வருகிறது.

இது சமீப க அநீ திக் கு எதிராகக் கலகம் சயெய்யும் மாணவப் பரவத்திற்கையேரிய பபோராட்ட வன் முறையல்ல; ஆடம் பரத்திற்காகவும், அற்பப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும் துப்பாக்கி எடுக்கும் தனிநபர் வன் முறை. மறே கண்ட சம்பவங்களில் வன் முறையின் கருவி துப்பாக்கியாக இருப்பதினாலயே போலீசும், பத்திரிகைகளும் விசேடமாகப் பார்க்கின்றன. உண்மையில் துப்பாக்கியல்ல பிரச்சினை. விடலைப் பரவத்தின் வன் முறை மனோபாவம்தான் பிரச்சினை.

2006 டிசம்பர் மாதத்தில், சனென்னை விருகம்பாக்கத்தில் இருக்கும் 13 வயதே நிரம்பிய அரவிந்த் என்ற சிறுவன் அவனது தரூ நண்பர்களாலயே கொல்லப்படுகிறான். புத்தாண்டு கொண்டாட்டத்திற்குப் பணமில்லாததால், அரவிந்தை பணயக் கதையாகக் கடத்தி, அவனுடைய அப்பாவிடமிருந்து தவேபைபட்ட பணத்தைக் கறந்து விடலாம் என்று திட்டமிடுகிறார்கள். திட்டம் குளறுபடியாகி, அம்மாணவன் கோரமாகக் கொல்லப்படுகிறான். இதே காலத்தில் ஆடம்பர, களேக்கை வாழ்விற்காகப் பணம் திரட்ட நினைத்த மூன்று ஏழை மாணவர்கள், ஒரு நகைக் கடையைக் கொள்ளையடிக்க முயன்றபோது பிடிபட்டார்கள்.

இப்படிப் பரபரப்பிற்காகப் பத்திரிகைகளில் வளிச்சமிடப்படும் சம்பவங்கள் பல இருந்தாலும், இவை எங்கோ ஒரு வீட்டில் நடப்பதாகவும், நம் வீட்டில் பிரச்சினையில்லை என்று பல பற்றோர்கள் சூயதிருப்தி கொள்ளலாம். வன் முறையின் கடும் தரூணங்கள் இங்குதான் வடிக் கவணெண்டுமென்று திட்டமிட்டுக் கொள்வதில்லை. அவை எங்கும் எப்போதும் நடக்கலாம். அதற்குத் தோதாக விடலைப் பரவ மாணவ வாழ்க்கை தயாராகி வருகிறது. அதில் நம் வீட்டுப் பையனும் இருக்கிறான் என்பதைப் பற்றோர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை.

...

ஓரூ தலைமுறைகளுக்கு முன்பு இருந்ததை விட, மட்டுக்குடி மற்றும் நடுத்தர வர்க்கத்தின் வாழ்க்கை வகுவாக மாறிவிட்டது. முன்பு ஆடம்பரமாகக் கருதப்பட்டவை, இன்று அத்தியாவசியமானவையாக மாறிவிட்டன. எல்லா வலைகளுக்கும் நவீனக் கருவிகள்; அது போக வலையாட்கள், குளிர்பதனக் கருவி,

கார், இருசக்கர வாகனங்கள், சிலைப்பேசிகள், பீட்டஸா, பர்கர் என்று மாறிவிட்ட உணவாப் பழக்கம், குடும்ப உறுப்பினராக மாறிவிட்ட தொலைக்காட்சி, வார இறுதியில் எல்லையில்லா களேக்கைகள் ...

இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகளைத் தற்கொலைக்குத் தள்ளிவரும் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைதான், நடுத்தர வர்க்கத்தை இப்படியொரு "மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைக்குள்" பிடித்துத் தள்ளியிருக்கிறது. மற்றவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை, நவீன வசதிகளாக மாற்றித் தந்திருக்கும் உலகமயமாகம் உருவாக்கியிருக்கும் இந்த வாழ்க்கையின் தன்மைதான் என்ன? எல்லா வகை உடலுழைப்பையும், சமீப உறவுகளையும் ரத்து செய்துவிட்டு, களேக்கை, நுகர்வு ஒன்றையே இலக்காகக் கொண்டு ஓடும் இந்த வாழ்க்கை, சிறார்கள் இன் உலகை என்னவாக மாற்றியிருக்கிறது?

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை !

குழந்தைகளுக்கு விருப்பமான கார்ட்டூன் சனேல்கள் இன்று தமிழிலேயே வந்து விட்டன. பள்ளிக் கல்விக்கு ஆங்கிலமும், பொழுது போக்குவதற்கு மட்டும் தமிழ் என்பது ஒரு முரண்பாடாகத் தோன்றலாம். குழந்தைகள் மனத்தை தாய்மொழியில் தான் கொள்ளை கொள்ள முடியும் என்பது அந்தச் சனேல்களைச் சந்தைப்படுத்துதல் முதலாளிகளுக்குத் தெரியும்; சூட்டி பி.வி.யையும், தமிழ் ஜெட்டிக்ஸையும் சிறார்கள் நீண்ட நேரம் வெறித்துப் பார்க்கிறார்கள். அப்படிப் பார்ப்பதற்காகவே விரும்பிக் காத் திருக்கிறார்கள். அதற்காகவே வீட்டுப் பாடத்தை விரைந்து முடிக் கிறார்கள். அவர்களது கற்பனை உலகை கார்ட்டூன்களும், யதார்த்த உலகை கார்ட்டூன்களுக்கு இடையில் வரும் விளம்பரங்களும் கட்டியமகை கின்றன. ஆசை தோற்றுவிக்கும் ஏக்கத்திற்கும், அது நிறைவேறாததையாக இருக்கும் யதார்த்தத்திற்கும் இடையிலான இந்த மாய உலகின் முரண்பாட்டில் தான் இளம்பருவத்து மாணவர்கள் உலவுகிறார்கள்.

பவர் ரேனேஜர்ஸ் அவர்கள் விரும்பிப் பார்க்கும் ஒரு தொடர். கிராபிக்ஸ் உதவியோடு வண்ணச் சிதறலாகத் தெறிக்கும் இத்தொடரில் அடிப்பது, வெட்டுவது, சூடுவது,

5 / 19

Written by

Wednesday, 26 March 2008 21:16 -

மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைக்காகச் சிறுவர்கள் ஏங்குகிறார்கள். இயற்கையின் இயக்கத்தையும், சமீபத்தின் போராட்டத்தையும் அறிய வண்டிய இளம் பருவம், இத்தகைய சபைகளையான, சூயஸ் மிகுந்த, ஆடம் பரமான கற்பனை உலகத்தில் வமெப்பி வாட்கிறது. பஞ்சில் பழுத்த மனம், தான் காணும் தொலைக்காட்சி வாழ்க்கை கிடகை காத போது வன்முறையின் பக்கம் எளிதாக நகருகிறது.

சந்தையில் அறிமுகமாகும் புதிய பொருள் எது, எது வாங்கினால் எது இலவசம், எதற்குத் தள்ளுபடி, எந்தக் கடையில் என்ன கிடகைக்கும் முதலான நுகர்வூக் கலாச்சார பொது அறிவில், குழந்தைகள் பெரியவர்களை விஞ்சி நிற்கிறார்கள். அவ்வகையில் முதலாளிகளின் விளம்பரங்களுக்கு பிரச்சாரப் பரங்கிகளாக சிறுவர்களே விளங்குகிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு புதிய பொருளை வாங்க வண்டிமென்ற போராட்டம், அநேகமாக சிறியவர்களிடமிருந்து தான்துவங்குகிறது.

வானவடிகளை போல விளம்பரங்களை வாரி இறக்கவும் இன்றைய முதலாளித்துவத்தின் அடிப்படைகளில் ஒன்றான நுகர்வூக் கலாச்சாரம், தன்னளவிலேயே ஒரு வன்முறையைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு புதிய சலீப்பேசி, கார், தொலைக்காட்சி முதலானவை அறிமுகமாகும் போதும் அவற்றின் பழைய மாடல்களை வதைத்திருப்பவர்களிடம், ஒரு பதட்டம் பற்றிக் கொண்டு விட்கிறது. புதியதை வாங்கும் வரன், மனம் அமையாதவையில்லை. பங்குச் சந்தை குறியீட்டின் போல, ஒவ்வொரு புதிய விளம்பரமும் இந்த மலெல்லிய வன்முறையின் அளவகைக் கட்டட்கிறது. இதில் சிக்கியிருக்கும் பெரியவர்களின் கதியே இதுவென்றால், சிறியவர்களைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதில்லை.

விளம்பரங்களின் வழியாக மனதில் பதியும் புதிய பொருளை வாங்க வண்டிமென்று சிறார்கள் அடம் பிடிக்கிறார்கள்; சண்டை போட்கிறார்கள். வகுப்புத் தோழர்களிடம் அற்பவிசயங்களுக்காக எழும் பொறுமையின் மகைகான அரிச்சுவடி, இதிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. அவ்வகையில் சகிப்புத் தன்மையற்ற மனநிலையை நுகர்வூக் கலாச்சாரம் கற்றுத் தருகிறது. நச்சரிப்பு தாங்காத பெற்றோர்களும், கட்டைதா வாங்கித்

7 / 19

ஆளும்வர்க்கத்தின் கலாச்சாரத் தாக்குதலுக்கு முக்கியமான படகைக் கலனாக இருக்கும் சலெப்சேசி, மாணவ சமுதாயத்தின் சீர்குலைப்பதற்கு கச்சிதமான கையடக்கக் கருவியாகும். ஒரு புதிய சலெப்சேசியிலிருக்கும் தொழில்நுட்ப சாத்தியங்கள், பெரியவர்களுக்கும் கட்டத் தரெவதில்லை. சிறியவர்களே அதில் விற்பன்னர்களாக இருக்கிறார்கள். சலெப்சேசி நிறுவனங்களும், மாணவர்களுக்கென்றே சிறப்புத் திட்டங்களை அவ்வப்போது அறிவிக்கின்றன. அதில் தவறாமல் இலவசக் குறுஞ்செய்திகள் அனுப்பும் வசதி நிறுத்தும் கணக்கில் இருக்கும். நாட்டு நடப்பு குறித்து செய்தித் தாள்களின் பக்கம் தலையெடுத்துப் பார்த்துக் காது மாணவர்கள், குறுஞ்செய்தி அரட்டைகளில் மழைக்கூகின்றனர். கடிகாரம், காதலர் தினம் என்று ஆரம்பித்து, இறுதியில் பாலுறவு விரசங்களில் மழைக்கூகின்றனர்.

சென்ற ஆண்டு, டெல்லியில் தன் வகுப்பு மாணவியுடன் உறவு கொண்டுவந்து, அதை காமரா சலெப்சேசியில் படம்பிடித்து தன் நண்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டான், ஒரு மாணவன். இத்தகைய வக்கிரக் கலாச்சாரம் மாணவர்களிடையே வெகுவேகமாகப் பரவி வருகிறது. பார்க்கும் பெண்களை ஆபாசக் கோணத்தில் படம்பிடிப்பதும், பரப்புவதும் ஒரு பொழுது போக்காக நிலைபெற்று விட்டது. இத்தகைய படங்களை கட்டணம் வாங்கிக் கொண்டு பதிவுசெய்து தரவிறக்கென்றே பல இணையத்தள தரகர்கள் இருக்கின்றனர். மேலும் இன்று இணையத்தள மையங்கள் அனைத்தும் மாணவர்களை நம்பியே நடத்தப் படுகின்றன. இணையத்தில் உலாவ்வதற்கு வீட்டில் கணினி இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பத்து ரூபாயில், பலான விசயங்களை உண்கணக்கில் மயேந்து விடலாம். ஏழை, பணக்காரன் என்ற வேறுபாடற்று, இந்த நச்சுப் பண்பாடு கைக்கெட்டிய துரத்தில் மாணவர்களுக்கும் கிடக்கிறது, என்பதுதான் முக்கியமானது.

விடலைப் பரவத்தில், பாலியல் உறப்புகள் மூதிர்ச்சி அடையும் வயதில், சகஸ் என்பது ஒரு புகழ்மட்டம் போல மர்மமாய்க் கவிந்திருக்கும் சமூக இன்று இல்லை. பாலியல் உணர்வில் கட்டுப்படுத்தப்படாத தனம் கொண்டிருந்த இந்திய மனநிலையின் மடையை, இணையத்தின் வளம் உடைய திருக்கிறது. திருமணத்துக்கு முந்தைய உறவு மாணவர்களிடம் வேகமாக வளர்ந்து வருவதாக, பல வேறு ஆய்வுகள் கூட்டிக்

காட் பிகின்றன. இதற்குத் தீர்வாக, மாணவர்களுக்குப் பாலியல் கல்வியைக் கற்றுக்கொடுக்கவண்டும் என்று பல கல்வியாளர்கள் முன்வகைகின்றனர்.

எய்ட்ஸைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஆணுறை போடுங்கள் என்பது போலத்தான் இதுவும். இதனால் பாலியல் கல்வி வண்டாம் என்பதல்ல. ஆனால் பிரச்சினைக்கு அது தீர்வல்ல. சொல்லப் போனால் மாணவப்பருவத்தில் தான் கட்டுப்பாடுகள் மிக அவசியம். அறியாக் குழந்தை கண்டதையும் வாயில் போடும்போது, சிறிது அடித்துத் திருத்துவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

ஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ !

அப்படி ஒரு கட்டுப்பாட்டை, அதாவது கல்லூரி வளாகத்தில் செல்பேசியைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று அண்ணா பல்கலைக் கழகத்தில் அறிமுகப்படுத்திய போது, பத்திரிக்கைகளும், முற்போக்கு மகாமும் ஆவசேத்துடன் அதனைக் கண்டித்தன. இது சூதந்திரத்துக்கும், தனிநபர் உரிமைக்கும், ஜனநாயக நெறிமுறைகளுக்கும் எதிரானது என்று வாதிட்டார்கள். அமெரிக்க மாணவர்களிடையே வன்முறையை நிறுத்துவதற்கு துப்பாக்கி வியாபாரத்ததைத் தடை செய்வவண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுந்தபோது, ஜனநாயக உரிமையின் பெயரால் தான் அது அங்கே நிராகரிக்கப்பட்டது.

இந்த வாதங்களில் ஒரு வெங்காய "உரிமையும் உண்மையில் இல்லையென்பது ஒருபுறமிருக்க, இந்த உலகமே கட்டுப்பாட்டில் தானே இயங்கி வருகிறது? ஒரு தொழிலாளிக் கூர்வுடன அணிய வண்டும், குறித்த நேரத்திற்கு வலைக்கு வரவண்டும், குறிப்பிட்ட இடவெளி நேரத்தில் தான் மதிய உணவு அருந்த வண்டும் என்று பல கட்டுப்பாடுகள் இல்லையா? பல அலுவலகங்களிலும் செல்பேசியில் பேசக் கூடாது என்று கட்டுப்பாடு வதைத் திருக்கிறார்களே, இதனால் என்ன கூடி முழுகிப் போய் விட்டது? விதியின் பெயராலும், நடமுறை ரீதியிலும் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் மீது ஆயிரம் கட்டுப்பாடுகள் வதைத் திருக்கும் முதலாளித்துவம், சமீகத்தில் சீரழிவுக் கலாச்சாரத்ததைப் பரப்புவதற்கு மட்டும் தனக்கு சூதந்திரத்ததைக் கோருகிறது.

வீட்டிலும், பள்ளியிலும் கட்டுப்பாடு இல்லாத மாணவர்கள்தான், வன்முறை எண்ணம் கொண்டவர்களாகத் தலையெடுக்கின்றனர். விடலைப் பருவ உளவியலின் காரணமாகப் பெற்றோருடனும், சமூகமோடும் முரண்படுகிறார்கள். மாணவர்களின் உடல் மாற்றத்திற்குப் பதிலாக இதை உளவியல் வளம்பாடுகளாக, மனோக்கண்ட நச்சுக்கலாச்சாரம் ஊதிப் பெருக்குகிறது. இதனால் தனிமைப்படும் மாணவர்களைத் தான் வன்முறை எண்ணம் தின்று சீரணிக்கிறது. மாணவர்களை உடலுழைப்பிலும், விளையாட்டிலும் ஈடுபடுத்துவதுதான் இந்த முரண்பாட்டைத் தீர்ப்பதற்குரிய வழி. ஆனால் அந்தச் சமூக நமது கல்வி முறையிலோ, பண்பாட்டிலோ இல்லை.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை: ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை !

இளம் மாணவர்களின் வயதினையொத்த சிறார்கள், நாடெங்கிலும் இலட்சக்கணக்கில் உதிரித் தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர். குழந்தைத் தொழிலாளர் உழைப்பைத் தடையெய்ய வணேடும் என இவர்களது வாழ்க்கை குறித்து கவலைப்படுவது தொண்டு நிறுவனங்களின் நாகரீகப் பணியாக இருக்கிறது. படிக்கவணேடிய வயதில் இவர்களை இவ்வலகைகளுக்கு அனுப்பியது பெற்றோர்களின் குற்றமெனத் தொண்டு நிறுவனங்கள் சாதிக்கின்றன. உண்மையில் பணமில்லாதவனுக்கு எதுவுமில்லை என இந்தச் சமூக அமைப்பை மாற்றியுள்ளதும், ஆளும் வர்க்கங்களும் தான் குற்றவாளிக் கண்பில் நிறுத்தப்பட வணேடும்.

இது ஒருபுறமிருக்க, இக்குழந்தைகள் விடலைப் பருவச் சட்டங்களையோ, வன்முறைகளையோ செய்வதில்லை. தனீர்க்கடகைகளில் குவளை கழுவும் சிறுவனோ, ஓட்டலில் மசேதைடுகைக்கும் சிறுவனோ இத்தகைய வன்முறை வெறிக்குப் பலியாவதில்லை. சமூகத்துடன் யதார்த்தமான உறவில் இருக்கும் இச்சிறுவர்கள், பண்பையும் முதிர்ச்சியையும் தான் பழகிக் கொள்கின்றனர். வயதுக்கு மீறிய அதீத உழைப்புதான், இவர்களைப் பின்னாளில் உதிரிக் குணம் கொண்டவர்களாக மாற்றி விடுகிறது. அப்போதும் கட்ட இவர்கள், சமூகத்தின் மீது வன்முறை செலுத்தும் மோட்டைக்குடிப் பொறுக்கிகளைப் போல மாறுவதில்லை.

ஆம். மாணவர்களை குறிப்பிட்ட அளவில் உடலுழைப்பில் ஈடுபடுத்துவதன் மூலமே, அவர்களது பருவப் பிரச்சினைகளைக் கடந்து ஒரு சமூக மனிதனாக வளர்க்க முடியும். கோடல் விடமுறையில் சிறுவர்களை சிறுபட்டைகளுக்கோ, இருசக்கர வாகன பழுது

நீ க்கும் கடகைக்கோ, கட்பிட வலேகைக்கோ, விவசாய வலேகைக்கோ அனுப்பினால், பட்டைத் தட்டப்பட்ட வரைக்கறங்களாகப் புடம் போடப்பட்ட வரவர்கள். உடலுழைப்புடன் கட்டிய சூயமதிப்புடன் சமீகத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வார்கள். கட்டுப்பாட்டின் பணியாற்றுவதன் மீலமே இச்சமீகத்தின் அங்கத்தினன் என்ற தகுதியைப் பெறமுடியும் என்பதைத் தங்களது சொந்த அனுபவத்திலிருந்து புரிந்து கொள்வார்கள்.

ஆனால் நடுத்தர வர்க்கமோ தங்களது சிலவங்களை டென்னிசுக்கும், கணினிப் பயிற்சிக்கும், பாட்டு வகுப்பிற்கும் அனுப்பி நம்பர் 1 ஆக வகுத்து மட்டுமே மனப்பால் குடிக்கிறது. இது மாணவர்களுக்கு தனிநபர் வாதத்தையும், சூயநலத்தையும், காரியவாதத்தையும் கற்றுத் தருகின்றதே ஒழிய, நல்ல குடிகளாக வகுத்தல்லை. மேலும் கடுமையான போட்டிகள் நிறைந்த இக்காலட்டத்தில், தோல்வி குழந்தைகள் மனதை ரணமாகக் கிறதது. விஜய் பி.வி.யின் பாட்டுப் போட்டியில் தோல்வியுற்றதால் வளையேற்றப்பட்ட குழந்தைகள் அழுவதைப் படம்பிடித்துக் காண்பிப்பதை இங்கு நினைவு படுத்திக் கொள்வோம்.

வளரும் குழந்தைகளுக்கு கலத்தை நிறமகளை கற்றுத் தருவதை விட, அவர்களின் மக்களின் பால் பற்று கொண்டு நன்மக்களாக மாற்றுவதே அத்தியாவசியமானது. உண்மையில் அவர்களது வன்முறை எண்ணத்தையே மடமாற்றும் சட்டசூமம், இதில்தான் அடங்கியிருக்கிறது. ஆனால் நடுத்தர வர்க்கக் குழந்தைகளுக்கு, உடலுழைப்பு அறவே கிடையாது. எல்லா வலேகைக்கும் இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன. இது போக வலேயாட்கள்! பெற்றோர்கள் பணியாட்களை மிரட்டுவது போல பிள்ளைகளும் செய்கிறார்கள். குற்றைத் பட்சம் தன்னையே பராமரித்துக் கொள்வதைக் கட்ட இக்குழந்தைகள் செய்வதில்லை. பெற்றோரும் விரும்புவதில்லை. தான் சாப்பிட்ட தட்டைக் கழுவாவதற்கோ, உடும் உடையைத் துவைப்பதற்கோ பழகிக் கொள்ளாத ஒரு சிறுவன் தான், இந்த உலகம் தனக்காகப் பணிசெய்ய படகைக் கட்டிப்போக எண்ணுகிறான். இந்த அணுகுமுறையில் நெருடல் வரும்போது, தவிர்க்கவியலாமல் வன்முறையின் பக்கம் நகர்கின்றான்.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை !

உடலுழைப்புக்கு அடுத்த படியாக குழந்தைகளுக்குத் தேவைப்படவது, வியர்க்க

விளையாடி முடித்ததும் ஏற்படும் சகோர்வ நிஜ உலககோடும் கொண்டுள்ள உறவசைச் சகோர்வக் குள்ளாகக் குகிறது. இந்தச் சகோர்விலிருந்து வாழ்வின் பிற அம்சங்கள் மீது அளவு கடந்த சகோம்பல் உருப்பற்றும். கணிப்பொறி விளையாட்டின் மீது ஓன்றி பரவசம் அதிகரிப்பதற்கு உறவுகளின் மீது நெருடல் அதிகரிக்கிறது. பிரச்சினை வரும் போது அமதியுடன் எதிர்கொள்ள வேண்டிய மனப்பான்மையின் தன்மை, நேரெதிராக

மாற்றப்படுகிறது. வீ பியோ விளையாட்டின் வகைம் விரிவடதற்குறேப், நிஜவாழ்வின் பிரச்சினைகளை பரிசீலிக்கும் பொறுமனை சூருங்குகிறது.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை !

இப்படி உடலுழைப்பிலும், விளையாட்டிலும் அன்னியப்பட்டுள்ள மாணவர்கள் விரும்பும் மற்றுமொரு விசயம் நவீன உணவு வகைகள். பீட்ஸா, பர்கர், விதவிதமான சாக்லடே, பிஸ்கட், ஐஸ்கிரீம் வகைகள், பெட்டிக் கடத்தொட்டு சரம் சரமாகப் பல வண்ணங்களில் தொங்கும் நொறுக்குத் தீனி பாக்கட்டுகள், உணவகங்களில் கிடக்கும் பலநாட்டுத் துரித உணவு வகைகள்.... இவையெல்லாம் தொலகைக்காட்சி விளம்பரங்கள் போல, கழந்தைகள் மனதில் ஆழப்பதிந்து விட்டன.

கூடும் பத்துடன் வளியில் சலெல்லும் போது சிறார்கள் அடம்பிடித்துச் சண்டையிடுவது இவ்வுணவு வகைகளுக்குக் காகத்தான். வீட்டுச் சமையல் என்பதே இப்படி டப்பா வகை உணவுப் பிரிவுக்கு வகைமாக மாறி வருகிறது. இது பற்றி பத்திரிகைகளும், தொலகைக்காட்சிகளும், மருத்துவர்களும் கவலைப்படாமல் இல்லை. ஆனால் அந்தக் கவலை, கழந்தைகள் குண்டாவது குறித்த பிரச்சினையாக மட்டுமே நின்று விடுகிறது.

உண்மையில் இந்த "குண்டு" பிரச்சினை இரண்டாம் பட்சமானதுதான். நவீன உணவு வகைகளில் சர்க்கரையும், உப்பும, கொழுப்பும் மிக அதிகம். ஒரு சிறுவனது உடலில் இம்மூன்றும் திடீரென்று அதிகரிக்கும் போது அது மீளையின் செயல்பாட்டைப் பாதிக்கிறது. இப்படி தொடர்ந்து தின்று தீர்க்கும் சிறுவர்கள், அவற்றைச் சலெவழிக்கும் உடலுழைப்பு ஏதும் இல்லாததால் எளிதில் உணர்ச்சி வசப்படுவர்களாக மாறுகிறார்கள். எல்லா வகை உணர்ச்சிகளும் எல்லாம் மீறும் போது, அதன் இறுதி நிலை வன்முறையில் தான் முடியும். இதுபோக உடல் பருமனாவதால் சோம்பறிகளாகவும், மந்தகதிக் கழந்தைகளாகவும் நாட்களைத் தள்ளுகிறார்கள். ஏற்றெனவோ அவர்களது வாழ்க்கைச் சமீபில் இப்படித் தான் உள்ளது எனும் போது, டப்பா வகை உணவுகள்

அந்தச் சமூகத்தை விரிவாக்குகின்றன. பற்றோர்களே இந்த நவீன உணவு வகைகளுக்கு அடிமையாகும் போது, கழந்தைகளைக் கட்டைத்தேற்றுவதற்கு வழியதேமில்லை.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை !

இந்த நொறுக்குத் தீனிகளின் பெயர்கள் கட்டத் தெரியாமல், சத்துணவிற்காகவோ கழந்தைகள் கோடிக் கணக்கில் அரசுப் பள்ளிகளுக்கு வருவதும் இந்நாட்டில்தான். இன்று அரசுப் பள்ளிகள் முற்றிலும் ஏழைகளுக்கு மட்டுமானவையாக மாறி விட்டன. நகரங்களைப் பொறுத்தவரை, சினிமா தலைமுறைப் பற்றோர்களில் பெரும்பான்மையோர் அரசுப் பள்ளி அரசுக் கல்லூரிகளில் படித்து வந்தவர்கள் தான். அப்போது தனியார் பள்ளிகள் ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறைவாகவே இருந்தன.

ஏழையும், பணக்காரனும், குறிப்பிட்ட அளவில் சாதிய வறோட்கள் இல்லாமலும், சமீகத்தின் எல்லாப் பிரிவினரும் அரசுப் பள்ளிகளில் சங்கமித்தனர். கிராமப்புறங்களிலிருந்து வரும் மாணவர்களின் வழியாக கிராம வாழ்க்கையைப் பற்றியும், விவசாயத்தின் நிலை குறித்தும் தெரிந்து வைத்திருந்தனர். தனது வர்க்கம் தவிர, ஏனைய வர்க்கங்கள் எப்படி வாழ்கின்றன என்பதை அறியக் கட்டிய வாய்ப்பை அன்றைய அரசுப் பள்ளிகள் வழங்கின. அதனால்தான் இன்றைய மாணவர்களை விட, சினிமா தலைமுறை மாணவர்கள் பொது அறிவிலும், வாழ்க்கை குறித்த யதார்த்தமான கண்ணோட்டத்திலும் மீட்டி விளங்குகின்றனர். திராவிட இயக்கமும், இடதுசாரி இயக்கமும் இந்தப் பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளில் தான் தமது அடிப்படியைக் கட்டியதைத் தன.

இன்று வர்க்க முரண்பாடு துல்லியமாகப் பிரிந்து விட்டது. காசு உள்ளவனுக்கு தனியார் பள்ளி மற்றும் சுயநிதிக் கல்லூரி; இல்லாதவனுக்கு அரசுப் பள்ளி. தனியார் மயம் நாட்டை பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு வட்டைக் காடாக மாற்றி வருகிறது என்ற அநீதிக் கு, குறைவில்லாத பங்கை தனியார் பள்ளிகளும் செய்து வருகின்றன. மேற்கண்ட துப்பாக்கிச் சண்டுகளில் ஈடுபட்ட மாணவர்கள் பலரும், இதற்கு தனியார் பள்ளிகளில் படிப்பவர்கள் தான். அரசுப் பள்ளிகள் என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்கிறதோ, அவற்றின் நேரெதிர் தீமைகளைத் தனியார் பள்ளிகளும் சுயநிதிக் கல்லூரிகளும் செய்து வருகின்றன. இங்கு மீட்டி விளங்குபவர்கள் மற்றும் நடத்தி வரக்கூங்களைச் சேர்ந்தோரே படிக்க வருகின்றனர். உழைக்கும் வர்க்கங்களின் சேர்ந்தவர்களும் கடன்

Written by
Wednesday, 26 March 2008 21:16 -

வாங்கியாவது இப்பள்ளிகளுக்கு வந்தாலும், இவர்கள் இங்கே சிறுபான்மையினர்தான். ஆகவே இப்பள்ளிகள் சமீபத்தின்பிரதிபலிப்பதில்லை. வண்ணமயமான வாழ்க்கையின் வகைகள் இங்கே பரிமாறப்படுவதில்லை. நடுத்தரவர்க்கத்தின் காரியவாத வாழ்க்கை மட்டுமே இங்கு பச்சுப்பொருளாக இருக்கிறது.

சமீ பதத்தில் சந்தகைக்கு வந்த செல்பேசிகள், வாகனங்கள், டி.வி.க்கள், கணினிகள் எவ்வளவு என்னபதத்தான் இங்கே மாணவர்களின் பொது அறிவை வளர்க்கும் கல்வி! எதிர்காலத்தில் பாக்டர், இன்ஜினியர், எம்.பி.ஏ, அமெரிக்கா முதலான இலட்சியங்களான அடையவண்ணமும் என்னபததை இப்பள்ளிகள் ஊட்டி வளர்க்கின்றன. அவ்வகையில் சூயஸ்நலமும், பிழைப்பு வாதமும் மாணவர்களின் நற்பண்புகளாக ஏற்றுப் படுகின்றன.

இதனால் போட்டி, பொறாமலை, இரக்கமின்மை, மூதலிய சொத்துக்கள் ஓவ்வொரு மாணவனுக்கும் அவனது இலட்சியத்தை அடைவதற்குத் தேவையானதாகின்றன. எல்லா மாணவர்களும் இக்காரியவாதப் போட்டியில் வலிவழியாக எப்பதால் சோர்வும், விரகத்தியும், தனிமைப்படுவதும் நடக்கிறது. சில சமயங்களில் அது சமீபத்தின் மீதான கோபமாகவும் வெடிக் கிறது. தன்னிலும் ஆடம்பர வாழ்வைப் பார்த்து ஏங்குவதும், அதை அடையக் கூறுக்கூ வழிகளை நாடுவதும் இயல்பான விசயங்களாக ஏற்படுகின்றன.

முன்னர் கண்ட சில பச்சிஇணையைக் கலாச்சாரம், திருமணத்திற்கு முந்தைய உறவு, புத்தாண்டுக் கொண்டாட்டங்கள், பீர் கலாச்சாரம், வீடியோ விளையாட்டு முதலியவற்றிலும், தனியார் பள்ளி மாணவர்களே முன்னிலை வகிக்கின்றனர். பள்ளி திறக்கும் பருவத்தில் எல்லாத் தனியார் பள்ளிகளும் தங்களது தரேச்சி விகிதத்தை விளம்பரமாக வளையிட்டுப் பெற்றோர்களை ஈர்க்கின்றன.

அந்த விளம்பரங்களில் கஹப்படாத சயெ்தி என்னவென்றால், வன்முறை விகிதத்திலும் இப்பள்ளிகள் தான் முதலிடம் வகிக்கின்றன என்பதுதான். சூரங்ககஹின் அரசுப் பள்ளிகள் ஒரு மாணவனை நல்ல குடிமகனாக மாற்றும் போது, தனியார் பள்ளிகளோ ஒரு மாணவனை சமீகத்திற்கு விரோதமான தனிநபராய் வளர்க்கின்றன. கல்வியில் தனியார் மயம் நுழைந்ததற்கு, நாம் பற்றோள்ள சாபக்கடே இதுதான்.

நடத்தர வர்க்கத்தின் தனியார் பள்ளி மோகத்திற்கு இணையான மற்றொரு மோகம், ஆங்கில வழிக் கல்வி. ஆங்கில வழிக் கல்விக்கும் மாணவர் வன்முறைக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று சிலர் நினகைக் கலாம். முதலில் கண்டதுப்பாக்கி வன்முறை மாணவர்களெல்லாம், ஆங்கில வழிக் கல்வியில் படிப்பவர்கள் தான். இதனவதைத் து மட்டுமே, ஆங்கில மோகம் வன்முறையை வளர்க்கிறது என்று சொல்லவில்லை. சிறார்களின் கல்வியறிவுக்காக பயன்படுத்தப்படும் ஆங்கிலம், அவர்களது வாத்க்கையை ரத்து சயெ்கிறது. ஐ.பி துறையின் எழுச்சிக்குப் பிறகு வலெவாய் ப்பிற்காக ஆங்கிலம் மட்டுமே உதவும் என்ற சமீழ்நிலையில், தமிழ் வழிக் கல்வியின் மீது பலருக்கு நம்பிக்கையில்லாமல் இருக்கலாம். ஒரு மொழி என்ற அளவில் ஆங்கிலத்தையே ச்சியுடன் கற்றுக்கொள்வதும், அதன ஒரு பயிற்று மொழியாகவே பயன்படுத்துவதும் ஒன்றல்ல.

சென்னை மாநகராட்சி கணினி அமைப்பு

1947க்குப் பின்னர் உயர் கல்விக்காகப் படித்த முதல் தலமைறையைச் சேர்ந்தவர்கள், தமிழ் வழிக் கல்வி கற்றவர்கள் என்பதோடு ஆங்கிலத்திலும் புலமை வாய்ந்தவர்களாக இருப்பதையும் காண்கிறோம். இவர்களது பற்றோர்கள் எவரும் பள்ளிக்கட்டத்தன எட்டிப் பார்த்தவர்கள் அல்லர். இருப்பினும் வறியவாத்க்கையோடு, பலமலைத் தரம் நடந்துச் சனென்று, கல்விக்காகக் கடும் உழைப்பு சலெுத்தி, பாராடிக் கற்றார்கள். அந்தக் கால ஆசிரியர்களும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் கல்விப் பணி சயெ்தார்கள்.

அதற்குப் பிந்தைய தலமைறையைச் சேர்ந்தவர்கள், வசதியான வாத்க்கையுடன் பள்ளிக்குச் சனென்றாலும், அவர்களக்கு ஆங்கிலம் மட்டுமல்ல தமிழும் தெரியாமல் இருப்பதனக் காண்கிறோம். இது போக, இன்றைய மாணவர்களின் கவனத்தையே

சிதறபிக் கும் பொழுது போக் குகளும் ஏராளம். மலேமும் அன்று உயர்கல்வி முடித்தால் ஏதோ ஒரு அரசுப் பணி கிடகை கும் என்ற நிலமையையும் இன்று இல்லலை. இந்தப் பிரச்சினையை ஆங்கிலவழிக் கல்வி தீர்த்து விடாது என்பதையே இங்கு சூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

மலேமும் ஆங்கிலவழிக் கல்வி ஒரு மாணவனையதார்த்தமான சமீக வாழ்க்கையிலிருந்து அன்னியப்படுத்துவதோடும், அவனது அறிவுத்திறன் வளர்ச்சிக் கும் குந்தகம் விளைவிக்கிறது. குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து வளரும் சிறார்கள் தாயுடனும், தமிழுடனும் சரேந்தேலகை அறியத் துவங்குகிறார்கள். பற்றோர், சூற்றம், உற்றம், நட்பு, தரூ, பெட்டிக் கடகை காரர், மளிகைக் கடகை காரர், வணிகர்கள், ஆட்டோக் காரர், பரூந்து ஓட்டுநர் என தமிழால் சமீபப்பட்ட உலகில்தான், சிறார்களின் வாழ்க்கைக் கல்வி துளிர்விடத் துவங்குகிறது. இந்தச் சமீபலை ஆங்கில வழிக் கல்வி செயற்கையாக துண்டிப்பதோடும், அந்த உறவு மறே கொண்டுவளர் விடாமலும் செய்கிறது.

இதனால் ஆங்கில வழிக் கல்வியின் உலகம் பள்ளி வகுப்பறையுடன் சூருங்கி விடுகிறது. அதனால்தான் ஆங்கில வகுப்பில் பபிக் கும் மாணவர்கள் பொதுவில் தனிமை விரும்பிகளாகவும், சிறுசிறு பிரச்சினைகளைக் கட்டீர்ப்பதற்கு இலாயக் கில்லாதவர்களாகவும், சமகாலப் பொதுஅறிவில் பின்தங்கியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். பொது வாழ்க்கைக் கு ஆங்கிலம் விதித்திருக்கும் இத்தடகைள்தான், அவர்களையொருமையிழந்தவர்களாகவும், வன்முறை சூபாவம் கொண்டவர்களாகவும் மலெல்ல மலெல்ல மாற்றுகிறது. தமிழை விட ஆங்கிலம் தான் நுகர்வாக் கலாச்சாரத்தின் எல்லா வகைகளும் பொருத்தமாக இருப்பதால், எரியும் கொள்ளியில் எண்ணெயை ஊற்றி தீப்பிபிக் வகைகிறது.

தமேஸ் நதிக் கரையையும், வாஷிங்டன் அதிபர்களையும், அமரிக் க மல்யுத்த வீரர்களையும், வால்ட்டிஸ்னியின் முயலையும் அறிந்து வதைத்திருக்கும் ஆங்கில மாணவன், தாமிரபரணி நதி பற்றியோ, காவிரியின் கீழ்த்தஞ்சை விவசாயப் பிரச்சினை பற்றியோ, காஞ்சிபுரத்தின் பட்டாத்தறி பற்றியோ, ஏன்கபடி விளையாட்டகைக் கட்ட

Written by

Wednesday, 26 March 2008 21:16 -

வட இந்தியாவில் அநகே பிரபலங்கள் துப்பாக்கியோடும் பாதுகாவலர்களோடும் தான் உலா வருகிறார்கள். அப்பனே கிரிமினலாக இருக்கும் போது, மகன் அப்படி இல்லாமல் இருந்தால்தான் ஆச்சரியம். ஜெசிகா லாலகைக் கொன்ற மனுசர் மாதான் வடக்கின் மடேட்டுக்குடி மாணவர்களுக்கு வகை மாதிரி. ஏழகைகள் மற்றும் தலித்துக்கள் மீது வன்மம் கொண்டவர்களாகத்தான், வட இந்திய மாணவர்கள் வளர்க்கப் படுகிறார்கள். கப்டவே இந்த மதவெறிப் பாசிசத்தின் சலவாக்கும் இவர்களிடத்தில் அதிகம்.

...

இந்தக் கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதிக்கு வந்துவிட்டோம். பொதுவில் இன்றைய மாணவத் தலைமுறையினர் இளமகைக் குரிய துடிப்புடன், உற்சாகத்துடன், கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வத்துடன் இல்லை. முக்கியமாக, அவர்களது மனவலிமை மலேமும் மலேமும் குறைந்து வருகிறது. பள்ளி இறுதி ஆண்டு மதிப்பெண்கள் வந்தவுடனேயே, தரேச்சி பறொத மாணவர்களிடத்தில் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் போக்கு சமீப காலமாக அதிகரித்து வருவதையும் பார்க்கிறோம். வீட்டு நிலைமகைக்குப் பொறுப்பற்றேகும் சனெற தலைமுறையின் பண்பு கப்ட, இத்தலைமுறை மாணவர்களிடத்தில் இல்லை. காலச்சிழலில் அடித்துச்சலவப்படும் இன்றைய நிலையில், நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று சிலர் விரகதி அடையலாம். அப்படி இல்லை.

இக்கட்டுரை மாணவரைச் சீர்குலகைக்கும் விசயங்களபைப் பரிசீலிப்பதோடு நின்று விடவில்லை. நேர்மறையில் ஒரு மாணவனை எப்படி வளர்க்க வேண்டும் என்ற தீர்வுகளையும் உங்களக்கு எடுத்துச் சொல்கிறது. அதபைப் பரிந்து கொள்வதோடு, நடமைமுறைபபுத்துவதற்கும் முயற்சி செய்யுங்கள். இல்லையலே அற்பப் பிரச்சினகைகாக ஆத்திரங்கொண்டு வடிபிப்பதற்குத் துப்பாக்கிதான் வேண்டும்பதில்லை, கிடகைக்கும் எதுவும் பயன்படும். அதுவும் கண்காணாத ஒரு வீட்டில்தான் நடக்கவேண்டும் என்பதில்லை, அந்த வீடு உங்களுடையதாகவும் இருக்கலாம்.

• வலேராசன்